

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Плевен, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря МИХАЕЛА ИВ. И.А
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Въззивно гражданско дело № 20234400500190 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение №1671/14.11.2022 година, постановено по гр.д. №20224430103510/2022 година, Пл.РС е осъдил на основание чл. 215 КТ вр. чл.121 от КТ и чл.31 от Наредба за командировките и специализациите в чужбина „ТРАНСПРЕС ГРИЙН“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр. Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С. да заплати на Г. С. И., ЕГН *****, гр. Плевен, улица ***, сума в размер на 2004,72 лв., представляваща стойността на полагащите се и неизплатени дневни командировъчни пари при изпращане на работа в чужбина от работодателя, считано за периода от 17.12.2021г. до 18.01.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ заплащане.

Със същото решение Пл.РС е осъдил „ТРАНСПРЕС ГРИЙН“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр. В. Търново да заплати на осн.чл.78 от ГПК на Г. С. И., ЕГН *****, гр. Плевен, улица ***, сумата от 400 лева деловодни

разноски, както и да заплати в полза на Пл.РС сумата от 80 лв. ДТ по делото.

На осн.чл.242, ал.1 от ГПК е допуснато предварително изпълнение на решението.

С Решение №34/10.01.2023г., постановено по гр.д. №20224430103510/2022г. Пл.РС на осн. чл. 250 от ГПК е допълнил Решение №1671/14.11.2022 г., като е осъдил „ТРАНСПРЕС ГРИЙН“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр. В. Търново да заплати на осн. чл. 242 от КТ вр.чл. 128, т. 2 от КТ на Г. С. И., ЕГН *****, сумата от 700 лв., представляваща трудово възнаграждение за периода от 17.12.2021г.–18.01.2022г., както и на основание чл.245, ал.2 от КТ да заплати сумата от 27,81 лв., представляваща лихва за забавено плащане на трудово възнаграждение за периода 31.01.2022г.до 22.06.2022 г.

Постъпила е въззивна жалба от „ТРАНСПРЕС ГРИЙН“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр. В. Търново, чрез пълномощника адвокат П. Н. от САК, против Решение №1671/14.11.2022г., постановено по гр.д. №20224430103510/2022 г. по описа на Пл.РС, като в нея се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Сочи се, че решението е необосновано, тъй като не са били взети предвид всички събрани по делото доказателства и не се отчетени правопогасяващите факти и обстоятелства във връзка с платените суми от „ТРАНСПРЕС ГРИЙН“ ЕООД. Акцентираща се, че относно платеното задължение на 26.07.2022 година, касаещо командировъчните средства е налице противоречие в мотивите и в диспозитива на решението на първоинстанционния съд, тъй като съдът в мотивите си е констатирал, че сумите са били платени, а в диспозитива на решението си, несъобразявайки се с правната норма на чл.235,ал.3 от ГПК, съдът е осъдил ответното дружество да ги заплати отново. Съдът е следвало да вземе предвид всички факти и обстоятелства, настъпили преди приключване на устните състезания, ако са от значение за спорното право. Съдът не е съобразил нормата на чл. 235, ал.3 от ГПК относно настъпилите факти след предявяване на иска, в случая плащане на задължението от страна на работодателя. Претендираща се, че след като Пл.РС се е произнесъл само по един от обективно съединението искове, то разноските следва да се прецедират и да бъдат разпределени съобразно уважената част от иска.

В заключение моли окръжният съд да отмени обжалваното Решение №1671/14.11.2022 г. на Пл.РС и вместо него да постанови решение по съществото на спора, с което да отхвърли изцяло претенциите на ищеца, включително по отношение на разноските. Претендират се разноси за въззивната инстанция.

Постъпила е въззивна жалба от „ТРАНСПРЕС ГРИЙН“ ЕООД, ЕИК202294271, чрез пълномощника адвокат П. Н. против постановеното по реда на чл. 250 от ГПК Решение №34/10.01.2023 г. на Пл.РС по гр.д. №20224430103510/2022 г., като в жалбата отново се излагат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на същото. Твърди се, че неправилно РС–Плевен не е взел предвид доводи, обективирани в молба-становище с Вх. №30846/22.12.2022 година, в която са изложени подробни съображения относно неоснователността на исковата претенция, липсват мотиви относно същата, както и не са взети предвид правопогасяващи обстоятелства за плащане, за които има приложения, приети и неоспорени от ищеца писмени доказателства. В заключение моли окръжният съд да отмени Решение №34/10.01.2023г. на РС–Плевен като незаконосъобразно и необосновано и вместо него да постанови решение по същество, с което да отхвърли изцяло претенциите на ищеца, включително по отношение на разноските.

Постъпил е писмен отговор от Г. С. И., ЕГН *****, чрез адвокат Д. по постъпилите въззивни жалби от „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, в който се изразява становище, че и двете решения на първоинстанционния съд са правилни и законосъобразни. Моли окръжният съд да потвърди Решение №1671/14.11.2022 г. и Решение №34/10.01.2023 г., със законните от това последици.

В проведеното на 05.04.2023г. открито съдебно заседание пред въззивната инстанция, страните и техните представители не се явяват. Постъпили са писмени становища от страните.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени във въззивните жалби и писмения отговор на въззиваемата страна, доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Въззивните жалби са основателни.

Обжалваните решения на Пл.РС са неправилни и

незаконосъобразни.

Пред първоинстанционния съд са предявени обективно съединени искове с правно основание чл. 242 от КТ вр. чл. 128, т. 2 от КТ, чл. 245, ал. 2 от КТ и чл. 215 КТ вр. чл.121 от КТ и чл.31 от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина от Г. С. И., чрез адвокат Д., срещу „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, представлявано от В. С. С., за заплащане от страна на ответника-работодател на трудово възнаграждение за периода 17.12.2021г.–18.01.2022 г. в размер на 700 лева по трудов договор №678/17.12.2021г.,ведно със законната лихва,считано от датата на подаване на ИМ, лихва за забава в размер на 27,81 лв. за периода 31.01.2022 г. до 22.06.2022 г., както и за заплащане на сумата в размер на 1760,24 лв. ,представляваща стойността на полагащи се и неизплатени дневни командировъчни пари при изпращане за работа в чужбина от работодателя, за периода 17.12.2021г. - 18.01.2022г.,ведно със законната лихва,считано от датата на подаване на иска до окончателното заплащане на сумата.

В открито съдебно заседание на 20.10.2022г. е допуснато изменение по реда на чл.214 от ГПК на размера на предявения иск по чл. 215 от КТ вр.чл.121 от КТ и чл. 31 от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина, като предявения иск с пр.осн.чл.215 от КТ вр.чл.121 от КТ следва да се счита предявен за сумата от 2004,72 лева.

Не се спори по делото, че между Г. С. И. и „Транспрес Грийн“ ЕООД е възникнало валидно трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор с изпитателен срок №678/17.12.2021 г., прекратено на осн.чл.71 от КТ със Заповед № 246/18.01.2022 г. Безспорно е установено,че със сключения трудов договор е договорено трудово възнаграждение в размер на 700,00лв.,с периодичност на изплащане от 20 до 30 число на месеца,следващ месеца,през който е положен трудът.

Не се спори също така,че ищецът е бил командирован в чужбина в периода 20.12.2021г.-24.12.2021г. и в периода 02.01.2022г.-17.01.2022г.

Спорни са въпросите дали ответното дружество-работодател е заплатило трудово възнаграждение на Г. С. И. за периода 17.12.2021г.–18.01.2022г., както и дали е заплатило дължимите командировъчни суми за претендирания период.

По делото пред РС са събрани писмени доказателства,допусната и

назначена е СИЕ, като е изготвено заключение от в.л.П. В..

Видно от представените по делото копия от пътни листи, за периода 20.12.2021г. – 24.12.2021 г. и за периода 02.01.2022г. – 17.01.2022 г., Г. С. И. е изпълнявал трудовите си задължения като шофьор на тежкотоварен автомобил и същият е бил командирован в чужбина.

От представените по делото копия на счетоводни документи – фишове, ведомости за заплати и платежни нареждания, ответното дружество „Транспрес Грийн“ ЕООД е начислило и извършило плащания отнасящи се до процесния период, които са дължими по сключения с Г. С. И. трудов договор.

От представените в превод на български език касова бележка от 07.01.2022 г. за заредено гориво и фактура от 09.01.2022 г. за заплатена нощувка е видно, че Г. С. И. е заплатил разходи във връзка с командировката си в размер на 307.80 евро за 200 литра гориво и 100 евро за нощувка.

В хода на съдебното дирене пред РС е допусната и назначена съдебно-икономическа експертиза, със задача да установи размера на дължимото трудово възнаграждение съгласно сключения трудов договор за периода от 17.12.2021г. – 18.01.2022 г., имало ли е извършени плащания от страна на ответното дружество и в какъв размер, какъв е размерът на дължимото и изплатено трудово възнаграждение към датата на подаване на исковата молба, размерът на лихвата за забава върху дължимото трудово възнаграждение, размера на полагащите се на Г. С. И. командировъчни пари, извършени ли са плащания в тази връзка и в какъв размер са те.

От неоспореното и прието по делото заключение, изготвено от вещото лице П. В. се установява, че между страните е налице трудово правоотношение, чийто параметри са обективирани в трудов договор и съгласно който за месец декември 2021г. са отработени от ищеца 8 работни дни/БТВ 281,68лв., НТВ-218,58лв./, като е извършено плащане на 05.01.2022 г. от „Транспрес Грийн“ ЕООД в размер на 234,19 лева. Същата сума покрива дължимото за месец декември на 2021г. нетното трудово възнаграждение на И., което е в размер на 218.58 лв.

За м.януари 2022г. са отработени от ищеца 10 работни дин/БВТ 352,10лв., НТВ-273,21лв./По отношение на плащането от ищеца за заредено гориво в размер на 307,80евро за 200л.дизел, плащането е осъществено от

картата за гориво/предоставена на работника от работодателя/. Приспадналата част от платеното гориво покрива нетното трудово възнаграждение за м.януари 2022г. с дължимата лихва.В заключение в.лице е посочило,че работодателят се е издължил за полагаемото се трудово възнаграждение спрямо ищеца за м.12.2021г. и м.01.2022г. и исканата лихва за забава.

Средствата за командировка за м.12.,2021г. и м.01.2022г. /съответно 5 дни и 16 дни в командировка/,в общ размер на 2004,72лв. са преведени с платежен документ от ответника на 26.07.2022г./след завеждане на делото пред РС/.

С решение №1671/14.11.2022г. Пл.РС е приел,че следва да бъде уважен иска по чл.215 КТ вр.чл.121 от КТ и чл.31 от НКСЧ въпреки извършеното плащане от страна на работодателя,макар и след завеждане на делото пред РС.Тези изводи за незаконосъобразни и неправилни,в нарушение на разпоредбата на чл.235,ал. 3 от ГПК,поради което и обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено.

По съществото на правния спор и на осн.чл.271 от ГПК следва да бъде отхвърлен като неоснователен /погасен чрез плащане/предявеният иск от Г. С. И., ЕГН *****, гр.Плевен против „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр. Велико Търново, представлявано от В. С. С., с правно основание чл.215 от КТ вр.чл. 121 от КТ и чл. 31 от Наредба за командировките и специализациите в чужбина, за заплащане на сумата в размер на 2004.72 лева, представляваща стойността на дневни командировъчни пари за периода от 17.12.2021 г. до 18.01.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното заплащане на сумата.

Неправилно и незаконосъобразно е и решението на Пл.РС,постановено по реда на чл.250 от ГПК №34/10.01.2023г. по гр.д.№3510/2022г. по описа на същия съд.

Съгласно нормата на чл. 242 от КТ положеният труд по трудов договор е възмезден, а разпоредбата на чл.128, т.2 КТ указва задължението на работодателя да престира в срок на работника/служителя, уговореното трудово възнаграждение за предоставената от него работна сила. При липсата на насрещна престация от страна на работодателя, за работника/служителя

възниква право на иск за заплащане на пълния размер на дължимото трудово възнаграждение, а съобразно чл. 245, ал. 2 КТ, неизплатената част от трудовото възнаграждение се дължи ведно със законната лихва. В процесния случай, безспорно е установено от представените по делото писмени доказателства – фишове и ведомости за заплати за месец декември 2021 г. и месец януари 2022 г. по отношение на Г. С. И., както и заключението на СИЕ, че към датата на подаване на исковата молба – 23.06.2022 г., отговорното дружество е начислило в полза на ищеца нетни трудови възнаграждения за периода месец декември 2021 г. в размер на 218.58 лв. и за периода за месец януари 2022 г. в размер на 273.21 лв. Това обстоятелство кореспондира с нормата на чл. 128, ал. 1, т. 1 от КТ, съобразно която работодателят е длъжен в съответните срокове, да начислява във ведомостите за заплати трудовите възнаграждения на работниците/служителите, за положения от тях труд. Тази норма въвежда задължение за работодателя да води ведомости, като начисляването означава вписване поименно на работника, размера на дължимото индивидуално трудово възнаграждение, като с това работодателят признава своето задължение към работника и то става ликвидно. Видно от сключения между страните трудов договор, същите са уговорили период на изплащане на трудово възнаграждение, а именно от 20^{-то} до 30^{-то} число на месеца следващ месеца през който е престоирана работна сила. Следователно за положения от Г. С. И. труд за месец декември на 2021 г., „Транспрес Грийн“ ЕООД е следвало да заплати трудово възнаграждение от 20^{-то} до 30^{-то} число на месец януари 2022 г., а за престоирания труд през месец януари на 2022 година, от 20^{-то} до 30^{-то} число на месец февруари 2022 г. Заключение по съдебно-икономическата експертиза, а и представеното по делото извлечение от платежно нареждане за платен аванс на 05.01.2022 г., в размер на 234.19 лв, води до извод, че работодателят се е съобразил с императивните норми на чл. 242 КТ и чл. 128, т. 2 от КТ, както и с уговореното в трудовия договор между страните, поради което същият е изпълнил своето задължение, като е заплатил в срок и размер възнаграждение на И. за престоираната му работна сила. „Транспрес Грийн“ ЕООД е извършил и авансово плащане на 10.02.2022 г. в размер на 300 евро, чиято левова равностойност към момента на плащане е 586.78 лева, които са послужили за погасяване на служебен разход за нощувка на 09.01.2021 г., в размер на 100 евро (195.60 лева), а

останалата част от процесната сума 391.18 лв. е послужила за погасяване на задължението за трудовото възнаграждение на И. за месец януари на 2022 г. Поради горните съображения съдът намира, че решението на първоинстанционния съд ,постановено по реда на чл.250 от ГПК в тази му част е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено .

С оглед неоснователността на претенцията по чл.242 от КТ вр.чл.128 от КТ за заплащане на сумата в размер на 700 лева, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от 17.12.2021г.– 18.01.2022г.,неоснователен се явява и иска по чл. 245, ал. 2 от КТ за заплащане на лихва за забава върху горната главница в размер на 27,81лв. за посочения период. Предвид акцесорния характер на този иск, то същият следва съдбата на главния и следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Предвид изложеното следва да бъде отменено изцяло решение №34/10.01.2023 г. на Пл.РС,постановено по гр.д. №20224430103510/2022г. по описа на същия съд ,като вместо него по съществото на правния спор следва да бъдат отхвърлени като неоснователни предявените искове от Г. С. И., ЕГН *****,гр. Плевен против „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр.Велико Търново, с правно основание чл. 242 КТ вр.чл. 128, ал. 2 от КТ, за заплащане на сумата в размер на 700 лева, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от 17.12.2021г.–18.01.2022г. и с правно основание чл.245, ал.2 от КТ, за заплащане на сумата от 27.81лв., представляваща лихва за забавено плащане на трудово възнаграждение за периода 31.01.2022г. – 22.06.2022 г.

-

Относно разноските пред първата инстанция

Съобразно чл. 78, ал. 2 от ГПК, когато ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и признае иска, разноските се възлагат на ищеца. По аргумент от противното, в случаите в които предявеното право, предмет на иска, бъде погасено поради извършено плащане от ответника след подаване на исковата молба, отговорността за направените от ищеца разноси до настъпването на този факт следва да се понесе от ответника, който с поведението си е дал повод за завеждане на делото и за извършване на съдебни разноси (в този смисъл *Определение № 511/29.07.2013 г. по ч. гр. д. № 1499/2013 г. на ВКС, IV г.*). В настоящия случай „Транспрес Грийн“ ЕООД

е могъл да погаси задълженията си за командировачни пари своевременно още когато са станали ликвидни и изискуеми, но той не е сторил това, а ги е погасил в хода на процеса, с оглед на което е станал повод за инициране на производството по гр.д.№20224430103510/2022 г. по описа на Пл.РС в тази му част.

При този изход на делото и тъй като е станало причина за завеждане на делото относно претенцията с правно основание чл. 215 от КТ вр. чл. 121 от КТ и чл. 31 от Наредба за командировките и специализациите в чужбина, ответното дружество следва да заплати деловодни разноси на ищеца за първата инстанция в размер на 293,46лв.-адв.възнаграждение.

Тъй като останалите претенции по чл. чл. 242 КТ вр.чл. 128, ал. 2 от КТ и чл.245,ал.2 от КТ са неоснователни изначално,то ищецът Г. С. И. следва да заплати на ответника деловодни разноси за първата инстанция съобразно отхвърлената част от исковете на осн.чл.78,ал.3 от ГПК в размер на 133,18лв. адв.възнаграждение .

При този изход на делото и относно направените разноси за вещо лице пред първата инстанция в размер на 100,00лв.,заплатени от бюджета на Пл.РС,ответното дружество следва да заплати в полза на Пл.РС сума в размер на 73,36лв./тъй като е станало причина за завеждане на иска по чл.215 КТ вр.чл.121 от КТ за сумата в размер на 2004,72лв./.

За настоящата инстанция поради основателността на подадените жалби въззиваемият Г. С. И., ЕГН *****,гр.Плевен, следва да бъде осъден да заплати на „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271,гр.Велико Търново,деловодни разноси в размер на 65,10лв.-ДТ съобразно представения Списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение№1671/14.11.2022г. и Решение №34/ 10.01.2023 г. на Пл.РС,постановени по гр.д. №20224430103510/2022г. по описа на същия съд, като вместо тях и на основание чл. 271 от ГПК, **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Г. С. И., ЕГН *****,гр. Плевен, улица *** против „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр. Велико

Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С., с правно основание чл. 215 от КТ вр. чл. 121 от КТ и чл. 31 от Наредба за командировките и специализациите в чужбина, за заплащане на сумата в размер на 2004.72 лв.,представляваща стойността на дневни командировъчни пари за периода от 17.12.2021г.до 18.01.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното заплащане на сумата, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Г. С. И., ЕГН *****,гр. Плевен, улица *** против „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр.Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С., с правно основание чл. 242 КТ вр.чл. 128, ал. 2 от КТ, за заплащане на сумата в размер на 700 лева, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода от 17.12.2021г.–18.01.2022г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Г. С. И., ЕГН *****,гр. Плевен, улица *** против „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр.Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С., с правно основание чл.245, ал.2 от КТ, за заплащане на сумата от 27.81лв., представляваща лихва за забавено плащане на трудово възнаграждение за периода 31.01.2022г. – 22.06.2022 г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр.Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. С. И., ЕГН *****,гр. Плевен, улица ***,направените деловодни разноски пред първата инстанция в размер на 293,46лв.-адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271, гр.Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С. **ДА ЗАПЛАТИ в полза на Пл.РС** сумата в размер на 73,36лв.-разноски за вещо лице.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.3 от ГПК Г. С. И., ЕГН *****, гр.Плевен **ДА ЗАПЛАТИ** на „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271,гр. Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С., деловодни разноски за първата инстанция съобразно отхвърлената част от исковете в размер на 133,18лв. адвокатско възнаграждение .

ОСЪЖДА Г. С. И., ЕГН *****, гр.Плевен **ДА ЗАПЛАТИ** на „Транспрес Грийн“ ЕООД, ЕИК 202294271,гр. Велико Търново, бул. ***, представлявано от В. С. С.,деловодни разноски за настоящата инстанция в

размер на 65,10лв.-ДТ съобразно представения Списък на разноските по чл.80 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.280,ал.3,т.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____